



محله سجادیه که روزگاری به خاطر کارگاه‌های خیاطی و گل‌دوزی‌اش معروف بود حالا بار کوداین حرفه‌ها رو به روست

کیف مشاغل محله کوک نیست



سید محمد عطایی | محله سجادیه در سال‌های دور به داشتن کارگاه‌های پررونق خیاطی و گل‌دوزی معروف بود. جمعیت زیادی از اهالی محله به شغل‌هایی مانند خیاطی، سری‌دوزی، اتوکنشی و بسته‌بندی مشغول بودند. رفته‌رفته کارگاه‌هایی پس از دیگری تعطیل یا نیمه‌فعال شدند. حالا دفتر تسهیلگری و توسعه محله قصد دارد با ارتباط متقابل با این کارگاه‌ها، به توانمندی اقتصادی آن‌ها کمک کند. گزارش مادر باره چگونگی این همکاری و چالش‌های پیش‌روی تولیدکنندگان در محله است.

● کارگاهی دارای ظرفیت اما نیمه‌فعال

به محل قرارمان در محله سجادیه می‌رسیم. اینجا خانه‌ای قدیمی در کوچه امت ۶/۵ است. از در که وارد می‌شویم، همه چیز قدیمی و کهنه به نظر می‌رسد؛ از پله‌ونده‌ها بگیر تادرهای چوبی با شیشه‌های میان آن. اینجا کارگاهی خیاطی با قدمت بیش از سی سال است. هر طرف روی دیوار، وسایل و نوشته‌هایی به چشم می‌خورد. کفش‌ها، کلاه، انواع نخ، پوسترها و کلی نماد و نشانه دیگر که خبر از رونق این کارگاه در روزگاری نه چندان دور دارد؛ مجموعه‌ای در دو طبقه که طبقه پایین آن، کارگاهی کامل است و در طبقه بالا هراتاق چند چرخ خیاطی دارد. این مجموعه الان نیمه‌فعال و سوت و کوره به نظر می‌آید. مهدی صابر کلاته از تولیدکنندگان اصلی این کارگاه برش پارچه است. میز بزرگی مقابل او قرار دارد و باقیچرخ برقی، مشغول برش پارچه‌هایی است که روی هم قرار داده است. اومی گوید: مؤسس این کارگاه، عمویم، علیرضا صابر کلاته بود. او سال ۱۳۷۳ اینجا را دایر کرد و متأسفانه دو سال پیش به رحمت خدا رفت. این کارگاه، خانوادگی اداره می‌شود، اما در حال حاضر فعالیت من و برادرم در آن بیشتر است.

● سفارش بسیار کم شده است

مهدی وضعیت بازار را در یک سال گذشته نامطلوب می‌خواند و می‌گوید: در حال حاضر حدود پنجاه نفر در این مجموعه کار می‌کنند یا در ارتباط غیرمستقیم مشغول کار هستند. بسیاری از تولیدکننده‌های مادر کارگاه‌های خودشان یا شهرستان‌های اطراف مشغول به کارند و یک حلقه از زنجیره تولید محصولات را در دست گرفته‌اند. اینجا عمده‌تایر پارچه انجام می‌دهیم و هر یک از تولیدکننده‌ها در محل کار خودشان، قسمتی از کار را انجام می‌دهند تا محصول نهایی آماده شود. آنچه ما را با بحران روبه‌رو کرده، کم‌بودن سفارش‌هاست. خرید و فروش‌ها محدود و بازار در حالت کلی کم‌فروغ است. جدا از این، همیشه درصدی از تولیدات ما صادر می‌شد که در حال حاضر کلاً تعطیل شده است. مثال دیگر در باره همکاری با دیگر کارگاه‌هاست. تا قبل از سال گذشته زمانی که بازار را کد شد، ما کارگاهی در تایباد می‌شناختیم که هفته‌ای ۱۲۰۰ سفارش برای ما تولید می‌کرد اما بعد از تابستان سال گذشته، دیگر سفارشی برای تولید نداشتیم که به آن‌ها بسپاریم.

